

[Finansministeren.]

situationen, der er indtruffet, og man peger på, at den fortrinsvis skyldes de højere eksportpriser, vi nu får. Jeg synes, der er grund til heroverfor at gøre gældende for det første, at handelsbalancen viste en bedring i forhold til sidste år allerede i maj måned, altså længe før vi fik de højere eksportpriser; for det andet kan den uforandrede import, som vi har haft i indeværende år, da heller ikke være resultatet af de højere eksportpriser til landbruget; tværtimod har det været sådan, at den uforandrede import dækker over en importnedgang, som er blevet opvejet af, at vi har måttet bruge 250 mill. kr. mere til indkøb af fast og flydende brændsel. Man kan også sige det på den måde, at havde vi ikke dæmpet aktiviteten, havde vi altså her fået et ekstra minus, som vi ikke havde haft nogen mulighed for at imødegå.

For det tredje må jeg have lov at pege på, at langt den overvejende del af forbedringen i valutabalancen skyldes stigningen i industrieksporten, en meget glædelig stigning, og det er netop et spørgsmål for os, om denne stigning kan vedvare. Endelig for det fjerde, at selv efter at eksportpriserne på landbrugsprodukter er forøget så stærkt, har vi da endnu ikke i oktober måned i år haft større valutaindtægter gennem landbrugseksporten end på samme tidspunkt sidste år. Jeg mener derfor at kunne drage den konklusion, at en væsentlig grund til valutaforbedringen er de forholdsregler, der blev gennemført i foråret. Heraf mener jeg fortsat at kunne drage en yderligere konklusion, nemlig at vi må fastholde det overskud på finansloven, som er opnået gennem disse forholdsregler, både for at vi fortsat kan øge vor valutareserve, og for at der måske kan blive mulighed for efterhånden at lempe kreditpolitikken — det var det problem, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen nævnte — og skal der være nogen muligheder for at foretage en sådan lempe, må det være en forudsætning, at vi fastholder overskuddet på finansloven.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): I anledning af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgårds efterlysning af klarhed over de udenlandske bidrag til nyanskaffelser og

investeringer i det danske forsvar skal jeg bekræfte, at der ved tidligere forhandlinger i NATO ikke er blevet skabt klarhed over, i hvilket omfang der kan forventes bidrag til nyanskaffelser fra NATO til de respektive NATO-lande, men i det nedsatte forsvarsudvalg er man i høj grad opmærksom på, at der her er et problem, og det kan derfor forventes, ja, spørgsmålet derom er allerede behandlet, at det på et eller andet tidspunkt vil blive inddraget i forhandlingerne.

Hvad angår det ærede medlems udtalelser om forholdet mellem Danmarks og de øvrige NATO-landes forsvarsudgifter, har regeringen ikke accepteret berettigelsen af de sammenligninger af forsvarsudgifterne, der placerer Danmark praktisk talt på nederste plads. Man har ved gentagne lejligheder hævdet dette standpunkt overfor NATO-myndighederne med den begrundelse, at sammenligningsgrundlaget ikke tager alle faktorer med i betragtning.

Må jeg samtidig forsikre det ærede medlem om, at vi ligesom nordmændene er fuldt opmærksom på faren ved at anvende midler til foranstaltninger, der inden længe vil kunne vise sig at være overflødige som følge af udviklingen på det militære område.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i går fremsatte nogle betragtninger, som havde direkte adresse til det område, som jeg har med at gøre, vil jeg gerne fremføre nogle bemærkninger til belysning af min opfattelse af de spørgsmål, der var fremme. Det var jo efter det ærede medlems mening sådan, at jeg rejste rundt og gav løfter. Jeg beklager meget, at det ærede medlem har den opfattelse, da det faktisk strider mod min natur at give løfter, i alt fald løfter, som ikke er sagligt underbygget. Jeg vil derfor gerne sige lidt om de eksempler, det ærede medlem nævnte.

Jeg har ikke mig bevidst på noget tidspunkt givet løfte om nogen ny Limfjordsbro. Der har gennem nogle år været ført forhandlinger om en udvidelse af den bestående Limfjordsbro ud fra den betragtning, som alle sagkyndige er enige om: at der her er en meget alvorlig flaskehals. Det er en hovedlandevej, der går over broen, og det er i kraft af den udvikling, der er sket i